

да Го глѣдашь прѣдъ себе си: и оттова по-
сѣдва страхъ Божій, благоговѣніе и почитаніе
къ Немѹ, и пазеніе въ словѣхъ, въ дѣлахъ и въ
мыслехъ, (сѣщо така, каквото прѣдъ баща си
не смѣешъ да говоришь и да правишь нищо не-
прилично); понеже люто на тыа, конто безчин-
ствѣватъ прѣдъ Божіето лице, и конто неотда-
ватъ почитаніе на Неговото Величество.

12. Помышлявай често за Христа Спаси-
теля и Искѹпителя на нашитѣ грѣшни дѣши,
какъ Той, ако и да вѣше Богъ невидимый, не-
описанный, безсмъртный, непостижимый, но зара-
ди насъ оказалытѣ дойде въ своя плачевный
міръ, да сѣ роди отъ пресвѣтаѹ Дѣва и да жи-
вѣе на земаљтѣ, и изволи да пріиме страданіе,
распатіе и смърть, понеже ный дрѹгоаче немо-
жахме да сѣ спасеме. И ако не вѣше станяло
това, ный щехме да сѣ мжчине ѹ ада вѣчно.
Исѣсѣ Христосѣ заради насъ ѹмрѣ, за да сѣ
спасеме ный, конто вѣрваме въ Него: и оттова
сѣ пада да имаме любовь къмъ Христа, който
ѣ пострадалъ заради насъ сичкытѣ.

13. Помышлявай за Неговото второ при-
шествіе, дѣто ще сѣ събиреме сичкы прѣдъ Не-
го, сичкы говорѹ праведници и грѣшници, и сѣ-
кы спорѣдъ свонтѣ дѣла ще пріиме отъ Него
заплатѹ: праведнытѣ щжтѹ да отиджтѹ въ вѣч-
ный животѹ, а грѣшнитѣ въ вѣчныѹ мжкѹ.—
Помни това и разсждавай.

14. Помышлявай сѹкога за вѣчныѹ мжкѹ,